

EL LENGUATGE

Papissots

Hom sol definir el terme *papissot*, als diccionaris, «que pronuncia interdental la *s* i la *z*». Així, els qui parlen papissot, en lloc de dir, per exemple, *camisa* i *zero*, diuen... què diuen? Doncs vet aquí que, en el nostre alfabet normal, no disposem de cap signe per a representar gràficament el so amb què els qui parlen papissot pronuncien les paraules *camisa* i *zero*: és el so que en castellà té, en tots els casos, la lletra *z*, i que també es representa per *c* davant les vocals *e, i*. I que en les transcripcions fonètiques es representa per mitjà d'una lletra de l'alfabet grec. Notem que aquesta impossibilitat de representar, en català, aquest so interdental de la *s*, talment com en l'alfabet normal del castellà no es pot representar el seu so sonor, fa que la paraula *papissot* sigui en realitat escrita amb una grafia que no correspon a la seva pronunciació: escrivim *papissot* amb el grup *ss*, però pronunciem aquest grup no com una *s* sorda —la *s* de *pressa* o *missa*— sinó com aquesta *s* interdental per a la qual no tenim cap representació gràfica adequada.

De les paraules del català que comencen en *z*, molt poques són usualment ben pronunciades: sens dubte *zero*, també *zenc*, i algunes onomatopeies: *zas*, *zigzag*, *zum-zum*, etc. Les altres, essent en llur majoria d'origen culte, són pronunciades amb *s* sorda —*zona*, per exemple, és generalment pronunciat «sona»—, o bé interdental, és a dir, com els papissots. En el primer cas, la pronunciació sol obeir a la influència de la pronunciació del castellà, car són innombrable els mots que pronunciem amb *s* sorda que corresponen a mots dels castellà amb *s* interdental. I en el segon cas, la pronunciació és tributària de la forma escrita, com a conseqüència d'una formació escolar en castellà. Aleshores, de fet, més que no pas pronunciar aquests mots com els papissots, el que se sol fer és dir-los en castellà: *zoologia* amb *g* castellana, mots com *zèfir*, *zodiac*, etc., amb *o* final, etc.

Per a la pronunciació correcta d'aquests mots, *zero* era el gran exemple: tots els mots començats en *z* s'han de pronunciar com *zero*. Vet aquí, però, que *zero* corre el perill de perdre el seu valor exemplificat, car ja hi ha algun locutor de ràdio que s'atipa de pronunciar aquest mot —fins que no marquen tots dos equips— amb una interdental, com els papissots o com en castellà.